

Sygnatura akt *IC 1434/14*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Szamotuły, dnia 27-08-2015 r.

Sąd Rejonowy w Szamotułach I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Monika Ławniczak

Protokolant: st. sekr. sąd. Daria Olech

po rozpoznaniu w dniu 27-08-2015 r. w Szamotułach

sprawy z powództwa **M. T. (1)**

przeciwko K. K. (1)

- o zapłatę

1. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.800 zł (jeden tysiąc osiemset złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 05 lutego 2014r. do dnia zapłaty .
2. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda tytułem zwrotu kosztów procesu kwotę 30 zł (trzydzieści złotych) .
3. Wyrokowi w punkcie 1. do kwoty 794 zł (siedemset dziewięćdziesiąt cztery złote) nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

/-/SSR Monika Ławniczak

UZASADNIENIE

Powód M. T. (1) pozwem z dnia 16 kwietnia 2014 r. (data złożenia w sądzie) wniósł przeciwko pozwanemu K. K. (1) o zapłatę kwoty 1.800,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 05 lutego 2014 r. do dnia zapłaty. W uzasadnieniu swojego żądania powód wskazał, że z pozwanym skontaktował się w sprawie przeprowadzenia przez K. K. (1) kursu na operatora pojazdów wolnobieżnych. Na poczet organizowanego kursu M. T. (1) wpłacił na rzecz pozwanego kwotę 1.800,00 zł. Pozwany w celu organizacji szkolenia miał skontaktować z powodem w terminie jednego miesiąca. W związku z brakiem kontaktu ze strony K. K. (1) powód wielokrotnie podjął próby kontaktowania się z nim jednak bezskutecznie. W dniu 28 listopada 2013 r. pozwany wysłał powodowi harmonogram dotyczący realizacji kursu jednakże bez żadnych konkretnych informacji. Pierwsze zajęcia zaplanowane były na dzień 6 grudnia 2013 r. Z uwagi na fakt, że zajęcia nie odbyły się M. T. (1) wystosował do pozwanego wezwanie do zapłaty kwoty 1.800,00 zł. Kolejne wezwanie nastąpiło w dniu 27 stycznia 2014 r. Wezwania okazały się bezskuteczne.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym z dnia 27 maja 2014 r. orzeczono w całości zgodnie z żądaniem pozwu (k. 23).

Od przedmiotowego nakazu zapłaty K. K. (1) wniósł sprzeciw. Pozwany podniósł, że powód mimo kierowanych do niego pism nie kontaktował się z nim, do organizowanego kursu nie przystąpił, a ostatniego pisma z dnia 9 stycznia 2014 r. nie odebrał. Pozwany z wpłaconej zaliczki w kwocie 1.800,00 zł zmuszony był dokonać wydatków jak ubezpieczenie kursu w kwocie 220 zł, egzamin kwalifikacyjny w kwocie 336 zł, wynajem sprzętu w kwocie 250 zł oraz wynagrodzenie wykładowcy w kwocie 200 zł, a zdaniem pozwanego powód z przyczyn nieznanych dokonał rezygnacji z kursu (k. 27-30)

Na rozprawie w dniu 02 kwietnia 2015 r. K. K. (1) uznał żądanie pozwu do kwoty 794 zł. (k. 49-51)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany K. K. (1) prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą K. K. (2) (...). Przedmiotem działalności jest organizowanie pozaszkolnej formy edukacji w formie różnego rodzaju kursów.

M. T. (1) i K. K. (1) zawarli ustną umowę, której przedmiotem było zorganizowanie przez pozwanego dla powoda kursu na operatora pojazdów wolnobieżnych zakończonego egzaminem. Strony umówiły się, że za wykonanie umowy powód zapłaci pozwanemu kwotę 1.800 zł, która została przez powoda na poczet szkolenia tytułem zaliczki wpłacona w dniu 28 czerwca 2013 r.

(bezsporne ,

nadto dowód : dowód wpłaty k- . 4, informacja z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej – k. 8,

zeznania świadka R. B. – k. 62-63,

zeznania powoda M. T. (1) - k. 49v-50 w zw. z k. 65, zeznania pozwanego K. K. (1) a – k. 50-50v w zw. z k. 65 – 66) .

W związku z brakiem ze strony K. K. (1) jakiegokolwiek informacji w przedmiocie organizacji kursu M. T. (1) podjął próby kontaktu telefonicznego, pozwany zwodził powoda, że niebawem zostanie ustalony termin kursu i podany jemu do widaomości. W dniu 28 listopada 2013 r. K. K. (1) wysłał do powoda e- maila z harmonogramem kursu operatora koparko ładowarki w tym podaniem dni, w których zajęcia miałyby się odbyć. W wiadomości nie zostały zawarte informacje dotyczące zarówno miejsca jak i godzin szkolenia. Powód próbował telefonicznie uzyskać te dodatkowe informacje, ostatecznie strony ustaliły, że w tym terminie powód nie weźmie udziału w kursie, , że powodowi zostanie wyznaczony indywidualny harmonogram z uwagi na fakt, że nigdy nie miał nigdy do czynienia z urządzeniem jak koparko ładowarka.

(częściowo bezsporne,

nadto dowód :

wydruk wiadomości e – mail z dnia 28 listopada 2013 r. – k. 5,

zeznania świadków Z. T. – k. 63, M. T. (2) – k. 64,

zeznania powoda M. T. (1) - k. 49v-50 w zw. z k. 65, zeznania pozwanego K. K. (1) a – k. 50-50v w zw. z k. 65 – 66) .

Pismem z dnia 10 grudnia 2013 r. (doręczonym w dniu 14 grudnia 2013 r.) M. T. (1) skierował do K. K. (1) żądanie zwrotu wpłaconej kwoty w wysokości 1.800 zł. W kolejnych pismach strony umowy próbowały dojść do porozumienia co do zrealizowania kursu lub rozwiązania umowy i zwrotu zaliczki, jednakże bez rezultatu. Wielokrotnie też M. T. (1) kontaktował się z pozwanym telefonicznie. Ostatecznie M. T. (1) zrezygnował w uczestnictwie w kursie i zażądał zwrotu wpłaconej kwoty.

(częściowo bezsporne ,

nadto dowód :

pismo z dnia 10 grudnia 2013 r. – k. 6, pismo z dnia 14 stycznia 2014 r. – k. 10,

pismo z dnia 20 stycznia 2014 r. – k. 11, zwrotne potwierdzenie odbioru – k. 12, pismo z dnia 23 stycznia 2014 r. – k. 13, pismo z dnia 27 stycznia 2014 r. – k. 14, pismo z dnia 13 marca 2014 r. – k. 16, wiadomość mailowa z dnia 06 kwietnia 2014 r. – k. 17,

zeznania świadków: R. B. – k. 62-63, Z. T. – k. 63, M. T. (2) - k. 64 ,

zeznania powoda M. T. (1) - k. 49v-50 w zw. z k. 65, zeznania pozwanego K. K. (1) a – k. 50-50v w zw. z k. 65 – 66) .

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów oraz zeznań stron i świadków.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania przesłuchanych w sprawie świadków: R. B., Z. T. i M. T. (2) albowiem były one spontaniczne, spójne, wzajemnie ze sobą korelujące i nie ujawniły się żadne okoliczności, które mogłyby osłabiać zaufanie do wiarygodności tych świadków. Co prawda osoby te należą do rodziny i znajomych powoda jednakże okoliczność ta samodzielnie nie świadczy o braku bezstronności tych świadków (por. uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z 5 października 2006r., III A Pa 40/06, LEX nr 214286). Nadto zeznania świadków jedynie uzupełniały stan faktyczny sprawy, co do okoliczności istotnych dla jej rozstrzygnięcia w zasadzie bezsporny.

Za wiarygodne sąd uznał zeznania powoda M. T. (1). Były one spójne, logiczne i konsekwentne oraz znalazły potwierdzenie w zeznaniach świadków i zgromadzonych dokumentach. Sąd uznał, że nie ma podstaw by odmawiać wiarygodności powodowi w zakresie w jakim pozwany zarzucał mu, że nie odbiera kierowanej do niego korespondencji. Okolicznościom tym przeczą przede wszystkim przedłożone przez powoda dokumenty, które świadczą, że w dniu 6 kwietnia 2014 r. M. T. (1) wystosował do pozwanego ostatnią wiadomość mailową poprzedzoną innymi pismami i przez cały okres wymienianej pomiędzy stronami korespondencji zależało mu na ugodowym zakończeniu istniejącego sporu. Jednocześnie Sąd uznał zeznania powoda za zgodne z zasadami doświadczenia życiowego.

Zeznaniom K. K. (1) Sąd dał wiarę jedynie w tej części, w której były one zgodne z pozostałym materiałem dowodowym uznanym przez Sąd za wiarygodny. Sąd nie dał im wiary między innymi w części, w której pozwany wskazywał na poniesione przez siebie koszty związane z organizacją kursu dla M. T. (1). Na dowód tego pozwany przedłożył dokumenty będące : kopią zawartych umów ubezpieczenia na lata 2011 , 2012, 2013 , 2014 oraz 2015, spisem kosztów w łącznej wysokości 1006 zł. oraz umowę o pracę zawartą z instruktorem – wykładowcą. Zdaniem sądu z dokumentów tych nie wynika jednak, że K. K. (1) poniósł jakiegokolwiek koszty związane wprost z organizacją szkolenia dla powoda. Wynika z nich jedynie, że pozwany posiada ubezpieczenie w związku z prowadzoną przez siebie działalnością gospodarczą i zawarł z wykładowcą M. S. umowę o pracę. W żaden jednak sposób nie wykazał, że dokumenty te dotyczą powoda jako potencjalnego kursanta i kosztów poniesionych w związku z kursem powoda.

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z art. 750 kc do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami, stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu. Pojęcie usług nie zostało zdefiniowane w kodeksie cywilnym. Za usługi uznać można czynności oraz działania na rzecz innego podmiotu. Do wyżej wymienionego kryterium zalicza się następujące umowy oraz stosunki prawne regulowane przez odpowiednie przepisy prawa cywilnego, tj. m.in.: umowa zlecenie, prowadzenie cudzych praw bez zlecenia, umowa agencyjna, umowa komisju, umowa składu, umowa przewozu, umowa o roboty budowlane, umowa o dzieło, umowa przechowania, umowa spedycji. Wymieniona grupa umów o świadczenie usług to umowy nazwane uregulowane w części szczególnej kodeksu cywilnego. Warto jednak zauważyć, iż mogą być zawarte inne umowy o świadczenie usług, które nie mają swego odpowiednika w umowach nazwanych. Do takich umów stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu.

W niniejszej sprawie strony zawarły ustną umowę zgodnie z którą K. K. (1) zobowiązał się do zorganizowania dla M. T. (1) kursu na operatora pojazdów wolnobieżnych – operatora koparko ładowarki. Na poczet organizacji kursu powód wpłacił kwotę 1.800,00 zł będącą zaliczką odpowiadającą swą wysokością całej należności umówionej przez strony jako zwrot kosztów organizacji kursu i wynagrodzenie za jego organizację dla pozwanego. W związku z trwającym pomiędzy stronami konfliktem w zakresie opóźnień w zorganizowaniu szkolenia powód zrezygnował z udziału w kursie i zażądał zwrotu wniesionej opłaty. Z całokształtu korespondencji pomiędzy stronami wynika w sposób nie budzący wątpliwości, że powód wypowiedział umowę, żądając w związku z tym zwrotu wpłaconej zaliczki.

Zarzutem podniesionym przez pozwanego było poniesienie przez niego kosztów organizacji kursu dla powoda w wysokości 1006 zł.

Zgodnie z art. 746 § 1 kc dający zlecenie **może je wypowiedzieć w każdym czasie**. Powinien jednak zwrócić przyjmującemu zlecenie wydatki, które ten poczynił w celu należytego wykonania zlecenia; w razie odpłatnego zlecenia obowiązany jest uiścić przyjmującemu zlecenie część wynagrodzenia odpowiadającą jego dotychczasowym czynnościom, a jeżeli wypowiedzenie nastąpiło bez ważnego powodu, powinien także naprawić szkodę.

Przyznanie każdej ze stron prawa wypowiedzenia umowy zlecenia wynika ze znaczenia wzajemnego zaufania między nimi. Z uwagi na to każda ze stron ma prawo wypowiedzieć umowę w każdym czasie. Oznacza to możliwość wypowiedzenia w każdym momencie trwania umowy oraz bez względu na okoliczności, bez potrzeby zaistnienia ku temu ważnej przyczyny. Nie wymaga ono podania powodu wypowiedzenia. Oświadczenie woli o wypowiedzeniu umowy nie wymaga żadnej szczególnej formy. Może zostać złożone w każdy sposób, który ujawnia wolę rozwiązania umowy w sposób dostateczny (art. 60 kc). Jeżeli umowa zlecenia została zawarta na piśmie albo w innej formie szczególnej, wypowiedzenie powinno zostać stwierdzone pismem (art. 77 § 2 i 3 kc). Adresatem tego oświadczenia jest druga strona umowy.

W świetle treści art. 746 § 1 kc nie jest w żaden sposób istotnym z punktu widzenia rozliczenia kosztów realizacji wypowiedzianej umowy o świadczenie usług z jakiej przyczyny umowa została wypowiedziana, po czyjej stronie leżały okoliczności skutkujące wypowiedzeniem umowy. Mogłoby to mieć znaczenie w razie dochodzenia odszkodowania w związku z niewykonaniem czy nienależytym wykonaniem zobowiązania, ale takich roszczeń powód nie zgłasza.

Skoro tak to bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy są przyczyny wypowiedzenia umowy wokół których strony koncentrowały oś sporu, zaś samo wypowiedzenie umowy przez powoda było okolicznością pozostającą poza sporem.

Ubocznie zatem jedynie wypada zauważyć, że mając na uwadze całokształt okoliczności faktycznych sprawy jako przesłankę wypowiedzenia umowy przez powoda wskazać należy przyczyny leżące po stronie pozwanego. Z materiału dowodowego bezsprzecznie wynika, że pozwany wielokrotnie zwodził powoda w przedmiocie terminu organizacji kursu a przekazywane przez niego informację w stosunku do M. T. (1) miały charakter szczątkowy. W e- mailu z dnia 30 listopada 2013 r. pozwany co prawda wyznaczył daty, w których szkolenie miało się odbywać to jednak brak było wskazania zarówno godzin jak i miejsca jego przebiegu. Powód wielokrotnie podejmował próby kontaktu zarówno telefonicznego jak i listownego, który nie przyniósł oczekiwanego rezultatu. Należy mieć też na uwadze, że zaliczka na poczet kursu została wpłacona w czerwcu 2013 r., a dopiero w listopadzie pozwany skontaktował się w tej sprawie z powodem. W konsekwencji ciągłego braku wskazania przez pozwanego terminu realizacji kursu dla powoda planowane szkolenie nie doszło do skutku. Okoliczności te miały zatem wpływ na utratę zaufania w stosunku do K. K. (3) a w konsekwencji zaważyły na decyzji powoda.

Zgodnie z art. 746 § 1 kpc powód winien zwrócić pozwanemu wydatki, które ten poczynił w celu należytego wykonania zlecenia, a także obowiązany jest uiścić przyjmującemu zlecenie część wynagrodzenia odpowiadającą jego dotychczasowym czynnościom. Wysokość wszakże tych wydatków jak i ewentualnego wynagrodzenia winien wykazać pozwany. Zgodnie z art. 6 kc ciężar dowodu i wykazania określonych faktów spoczywa na tej stronie, która z faktów tych wywodzi dla siebie korzystne skutki prawne. Pozwany podnosząc zarzut poniesienia określonych kosztów winien fakt poniesienia tych kosztów oraz ich wysokość wykazać. Na tę okoliczność pozwany przedstawia wszakże wyłącznie dokument prywatny w postaci spisu kosztów, który to spis został w całości i stanowczo zakwestionowany przez powoda.

Stosownie do art. 245 kpc dokument prywatny stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Dokument prywatny nie może zatem w sytuacji zaprzeczenia zgodności ze stanem faktycznym wskazanych w oświadczeniu faktów stanowić dowodu ich zaistnienia. Nie wystarczy, że pozwany oświadczy, że pewne koszty poniósł, choćby oświadczył to z całą stanowczością i w pełni przekonany, że tak faktycznie było. Pozwany ma obowiązek wykazać, udowodnić, że rzeczywiście koszty zostały poniesione oraz w jakiej wysokości.

Co do kosztów w postaci kosztu egzaminu i wynajmu sprzętów to pozwany nawet nie próbował ich dowodzić, nie przedstawił żadnych dowodów na okoliczność tego, że faktyczne takie koszty poniósł. Pozwany przedstawił szereg kopii polis ubezpieczeniowych (niektóre na kwoty inne aniżeli w zestawieniu kosztów), jednakże żadna z nich nie dowodzi poniesienia jakiegokolwiek kosztu związanego akurat z organizacją kursu dla powoda i wykonaniem usługi umówionej z powodem. Powód zgodnie z art. 746 § 1 kc ma obowiązek zwrócić pozwanemu koszty poczynione w celu wykonania usługi zleconej przez powoda a nie jakiegokolwiek koszty działalności pozwanego w żaden sposób z usługą dla powoda nie powiązane. Jeśli pozwany ubezpieczył konkretnie kurs powoda to winien wykazać zawarcie takiej umowy ubezpieczenia, której przedmiotem był właśnie kurs dla powoda i uiszczenie składki. Niczego takiego pozwany nie dowiódł. Podobnie z wynagrodzeniem wykładowcy. Pozwany przedstawił umowę o pracę z wykładowcą, z której wynika wyłącznie, że zatrudniał określoną osobę. Nie zostało wykazane czy w ogóle zapłacił wykładowcy jakieś wynagrodzenie, a jeśli tak to jakie, a nade wszystko czy ma ono jakikolwiek związek z wykonaniem usługi dla powoda. Powód w żadnym kursie nie brał udziału. Pozwany nie wykazał aby mimo tego poniósł jakiś koszt wykładowcy. Nadto wykładowca zatrudniony u pozwanego na podstawie umowy o pracę zapewne prowadzi kursy dla wielu kursantów, a zatem fakt, że powód w kursie nie uczestniczył nie ma wpływu na wynagrodzenie wykładowcy i wobec tego nie generuje po stronie pozwanego żadnego dodatkowego kosztu, który miałby pokryć powód, niczego takiego pozwany ani nie twierdził, ani tym bardziej nie wykazał.

Wobec powyższego sąd zasądził na rzecz powoda kwotę 1.800 zł wraz odsetkami naliczanymi od dnia 05 lutego 2014 r. do dnia zapłaty. O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 i § 2 kc. Zgodnie z art. 481 kc jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe. Pozwany został wezwany przez powoda do zorganizowania kursu na operatora w terminie 7 dni pod rygorem żądania zwrotu wpłaconej zaliczki w wysokości 1.800 zł. Wezwanie zostało doręczone w dniu 28 stycznia 2014 r. Termin do spełnienia świadczenia upłynął w dniu 04 lutego 2014 r. Powód miał prawo żądać naliczania odsetek od dnia następnego tj. od 05 lutego 2014 r. do dnia zapłaty.

O kosztach procesu sąd orzekł o kosztach procesu na podstawie art. 98 § 1 kpc. Na zasądzone od pozwanego na rzecz powoda koszty procesu składa się uiszczona od pozwu opłata w wysokości 30 zł.

W związku z uznaniem przez pozwanego roszczenia co do kwoty 794 zł sąd w tym zakresie nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności. Zgodnie bowiem z art. 333 § 1 pkt 2 kpc sąd z urzędu nada wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli zasądza roszczenie uznane przez pozwanego.

SSR Monika Ławniczak